

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-00136/19-31

ROZHODNUTÍ

Předsedkyně Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a dále podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů, rozhodla podle § 152 odst. 6 písm. b) správního řádu takto:

Rozklad podaný obviněnou, společností XXXXXX, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-00136/19-25 ze dne 21. června 2019, **se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

Rozhodnutím čj. UOOU-00136/19-25 ze dne 21. června 2019 (dále též jen „rozhodnutí“) byla obviněná společnost XXXXXX (dále jen „obviněná“), uznána vinnou ze spáchání přestupků podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 a 2 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů, neboť neoprávněně šířila ve výroku specifikovaná obchodní sdělení bez právního titulu a bez řádného označení. Za popsané delikt ní jednání jí byla uložena pokuta ve výši 120.000 Kč.

Proti rozhodnutí podala obviněná společnost v zákonné lhůtě rozklad. Prvně a především rozporovala závěr, že nedisponuje souhlasem se zasílanými obchodními sděleními. V této souvislosti uvedla, že doložila náhledy do databáze, které mají souhlas prokazovat, přičemž tyto nemohou být podvrh, neboť je správní orgán prvního stupně prohlížel spolu se zástupcem obviněné v režimu online v prostorách Úřadu. Dále se vyjádřila k e-mailové adrese XXXXXX. V tomto případě měla jednoznačně doložit, že z uvedeného e-mailu byla zaslána poptávka po službách společnosti, která má u ní založený a provozovaný web, přičemž odesláním formuláře o poptávce uživatel odsouhlasil zasílání žádosti o hodnocení dané společnosti. Dále sdělila, že u všech ostatních e-mailových adres upravila obchodní podmínky a všechny adresy v databázi jsou součástí webových stránek, které si uživatelé v systému sami vytváří. Nově též ukládá IP

adresu, z níž registrace vznikla. V další části obviněná popsala postup při registraci, zasílání sdělení, možnosti odhlášení ze systému a smazání či úpravě prezentace. Závěrem obviněná konstatovala, že jsou pouze malá firma a výše pokuty je pro ně velmi zásadní, přičemž předchozí dvě pokuty byla nucena zaplatit, neboť jednatel společnosti nemohl z důvodu nemoci včas reagovat.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání, a dospěl k následujícím závěrům.

Ze správní dokumentace vyplývá, že obviněná společnost šířila ve výroku blíže specifikovaná obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., přičemž toto žádným způsobem nezpochybňuje. Odvolací orgán se tedy prvně zabýval existencí právního titulu k takovému šíření.

Z dikce zákona č. 480/2004 Sb. vyplývá, že odesílatel obchodních sdělení musí prokázat, že disponuje souhlasem adresáta obchodního sdělení, případně, že adresátem je jeho zákazník ve smyslu § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb. Důkazní břemeno tak leží na jeho straně, přičemž všichni stěžovatelé jednotně uvedli, že obviněné souhlas nikdy neudělili a nejsou ani jejich zákazníky. Obviněná však na výzvu Úřadu předložila pouze printscreeny z databáze, v níž jsou vedeni jednotliví stěžovatelé, a to včetně data jejich údajné registrace na webových stránkách obviněné spolu s veřejně dostupnými údaji. K obchodnímu sdělení zaslanému uživateli e-mailové adresy XXXXXX uvedla, že tento zřejmě udělil souhlas využitím blíže nespecifikovaného kontaktního formuláře. Přestože obviněná znění souhlasu ani samotné jeho udělení žádným způsobem nedoložila a současně se v rámci řízení před správním orgánem prvního stupně vyjádřila v tom smyslu, že se tak pouze domnívá, že mohlo k udělení tohoto (neurčitého) souhlasu dojít, a to s ohledem na obsahové znění obchodního sdělení, odvolací orgán zvláště zdůrazňuje, že souhlas zakomponovaný do obchodních podmínek, bez jehož udělení navíc nelze službu se šířením obchodních sdělení přímo nesouvisející využít, by zřejmě nebylo možno považovat ani za svobodně udělený. Současně odvolací orgán považuje za nezbytné uvést, že tvrzení o pouhém požadavku hodnocení služeb třetí osoby neodpovídá obsahu zaslaného obchodního sdělení, neboť vedle vybízení k hodnocení prezentace třetí osoby je ve sdělení taktéž propagována činnost obviněné.

Pokud jde o doložené snímky obrazovky z databáze obviněné, lze konstatovat, že ačkoliv je pravdou, že mohou být relativně snadno vykonstruovány (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 9 As 183/2017-41 ze dne 31. července 2018, podle něhož prostý printscreen, je-li zpochybněn a není-li podložen dalšími důkazy, je v zásadě nedostatečným k prokázání tvrzených skutečností), to není v tomto případě přímo relevantní. Podstatné totiž je, že i kdyby reflektovaly skutečný obsah databáze obviněné, o čemž nelze v tomto případě shledat důvodné pochybnosti, samotný výpis obsahující v zásadě veřejně dostupné informace bez dalšího neprokazuje reálnou existenci právního vztahu uživatele a obviněné, a to ať už udělený souhlas či zákaznický vztah. Zejména ne potom za situace, kdy všichni stěžovatelé jednotně registraci či jakýkoliv jiný vztah k obviněné důrazně popírají, což uživatel e-mailu XXXXXX doložil celou řadou předchozích odmítnutí jakékoliv spolupráce či zasílání obchodních sdělení, která adresoval obviněné společnosti. Poukázat lze i na nepravděpodobnost registrace uživatelů do kategorií služeb, jež neposkytují a s jejichž činností ani jinak nesouvisí. Uživatel XXXXXX dle svého vyjádření provozuje živnost zaměřenou na vývoj software, zatímco

v databázi obviněné je veden v kategorii strojírenství. Sám uvedl, že by se tímto způsobem určitě nikdy nezaregistroval. Obdobně ze spisové dokumentace vyplývá, že uživatel e-mailu XXXXXX provozuje počítačový servis, nicméně obviněnou je evidován např. v kategoriích lisovací či potravinářské techniky. Z úřední činnosti je odvolacímu orgánu též známo, že v případě obviněné lze obdobných případů chybných (údajných) registrací nalézt více. Na totéž poukázal např. uživatel e-mailové adresy XXXXXX, na jehož adresu směřované obchodní sdělení bylo kromě jiného předmětem správního řízení sp. zn. UOOU-07544/17.

Ohledně relevance předkládaných údajů z databáze dospěl dále odvolací orgán k těmto zjištěním. Dle obchodního sdělení ze dne 24. března 2017 adresovaného uživateli elektronického kontaktu XXXXXX byl uživatel k tomuto dni registrován v kategoriích: „Stroje a zařízení Kolín“, zatímco z obchodního sdělení ze dne 30. listopadu 2017 vyplývá, že v tento den byl již veden v kategoriích: „Stroje a zařízení Kolín, Automatizační technika, Lisovací technika Kolín, Potravinářská technika Kolín“. Dle výpisu z databáze, který obviněná v rámci svého vyjádření poskytla k e-mailovému kontaktu XXXXXX mělo však k poslední aktualizaci profilu dojít dne 12. srpna 2016. Zcela evidentně tak musel být profil aktualizován, aniž by to záznam o aktualizaci údajů v databázi jakkoli reflektoval, přičemž současně je třeba zdůraznit, že se tak stalo v době, kdy tento uživatel již opakovaně požadoval výmaz svého profilu a odmítal zasílání obchodních sdělení. Obdobně odvolací orgán poukazuje na nesrovnalosti v době údajné registrace příslušného uživatele. Dle doložených údajů z databáze se uživatel XXXXXX měl registrovat dne 3. května 2010, nicméně jak stěžovatel doložil v rámci korespondence s Úřadem, v katalogu obviněné byl veden, jakož mu i obchodní sdělení byla zasílána, minimálně od roku 2008 – tedy před údajnou registrací. Jde tak o další z důvodů vedoucí odvolací orgán k pochybnostem nad relevancí údajů zaznamenaných v databázi za účelem prokázání skutečného vztahu s adresáty obchodních sdělení.

Kromě předložených snímků obrazovky z databáze však obviněná žádné další skutečnosti k podpoře svých tvrzení o udělení souhlasu či existenci zákaznického vztahu nedoložila – např. e-maily potvrzující udělení souhlasu (tzv. double opt-in) či uhrazené faktury. Konkrétně lze opět poukázat na skutečnosti doložené uživatelem XXXXXX. Ten byl v obchodním sdělení ze dne 7. srpna 2017 informován, že jeho kompletní prezentace byla ukončena a opětovná aktivace je podmíněna úhradou poplatku ve výši 3.327,50 Kč. Aktivace kompletní prezentace ani jakákoliv úhrada faktury však nebyla obviněnou doložena.

S ohledem na vše výše uvedené se lze ztotožnit s názorem správního orgánu prvního stupně, a sice že obviněná společnost neprokázala řádný titul k šíření ve výroku blíže konkretizovaných obchodních sdělení.

Závěrem se odvolací orgán zabýval výší pokuty. Její přiměřenost především nyní nelze hodnotit jen s ohledem na množství neoprávněně zasláných obchodních sdělení. Odvolací orgán zdůrazňuje, že druh a výše sankce by měly odrážet povahu a závažnost spáchaného deliktu, přičemž tyto charakteristiky je třeba posuzovat ve vzájemné souvislosti tak, aby ukládaná sankce vedle svého represivního charakteru též vedla obviněnou k nápravě a předcházela dalšímu problematickému chování.

Vzhledem k tomu, že byla s obviněnou již vedena celá řada předchozích řízení v obdobné věci – konkrétně kontroly sp. zn. INSP4-6920/08 a sp. zn. INSP4-3232/09 (v napadeném rozhodnutí se objevuje zřejmá chyba v psaní, kdy je nesprávně uvedena sp. zn. UOOU-3232/09) a dále

správní řízení o pokutě sp. zn. UOOU-07195/16 (uložena pokuta ve výši 25.000 Kč), následně sp. zn. UOOU-07544/17 (uložena pokuta 37.000 Kč) a posledně sp. zn. UOOU-00752/18 (uložena pokuta 69.000 Kč). V rámci všech výše uvedených řízení dospěl správní orgán k závěru o porušení zákona č. 480/2004 Sb., neboť obviněná neoprávněně šířila obchodní sdělení, k čemuž absentoval jakýkoliv právní titul. Obviněná si tak svých povinností v oblasti nevyžádané reklamy musela být zcela evidentně vědoma, nicméně veškerá dosavadní řízení, a to včetně ukládaných pokut, nevedla k nápravě závadných praktik obviněné. Za zásadní potom odvolací orgán též považuje zjevný nezáměr k právům uživatelů – konkrétně uživatele elektronické adresy XXXXXX, jenž řadu let usiloval o ukončení obtěžující korespondence, a i přes několikeré ujištění ze strany obviněné, že již obtěžován nebude, k žádné pozitivní změně nedošlo.

Odvolací orgán tak uloženou pokutu považuje za adekvátní a řádně odůvodněnou. Současně se pohybuje v zákonných mezích, spíše při samé spodní hranici možné zákonné sazby. Ze založených účetních závěrek obviněné ve sbírce listin obchodního rejstříku ani nikterak nevyplývá, že by ji bylo možno považovat za likvidační, a proto i v tomto bodě odvolací orgán konstatuje, že neshledal jakákoliv pochybení správního orgánu prvního stupně.

Po celkovém přezkoumání pak odvolací orgán neshledal rozhodnutí nezákonným, ani neshledal žádná pochybení v postupu, který předcházela vydání rozhodnutí. Na základě všech uvedených skutečností proto odvolací orgán argumentaci obviněné odmítl a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 20. prosince 2019

otisk úředního razítka

JUDr. Ivana Janů
předsedkyně
(podepsáno elektronicky)